

۲۰۱۸/۰۶/۲۶

حنیف رهیاب رحیمی

طنز واره

انتظار یار

دوش افسرده و آشفته و پژمرده و دلمرده، دل
شیر به دلم بستم و رفتم
به در خانه آن دلبرک مقبولک - قندولک -
بانمک - پر ز حیا و بری از جور و جفا
و همه سر لطف و صفا و بی ریا و با وفای خوشنمای
دلربا
آنکه سر تا به قدم همچو گل لاله فریبا و دلاراست
و دهان و لب و دندان مثال می و مینا فرح بخش و گواراست
و شفا بخش دل شیفته و غمزده ماست
جامه شیک بتن کردم و عطر و گل و ریحان بصرم پاشیدم
ساعتی چند به آینه نظر کردم و چرخیدم و رقصیدم و پیچیدم
و تا لایق دیدار و ملاقات به آن شاه پریان شدم
گفتم اینبار بکنارش بنشینم - راز دل را یک بیک مو بمو گویم،
صد گل بوسه ز رخسار و ز پیشانی زیبای او چینم.
یک گل لاله به مویش زنم و صه و هم زمزمه آغاز کنم،
سوز کنم ، ساز کنم، زخم دلم باز کنم، راز خود ابراز کنم.
سخن از دوری و دلدادگی، آشفته‌گی و عاشقی و عشق بگویم،

خنده و گریه کنم، شکوه کنم،
رنگ برنگ عذر کنم، صد رقم ناله کنم،
تا دلکش رام کنم درد دل آرام کنم.
چون بسرمنزل دلدار رسیدم، بوسه بر در زدم،
و در زدم و باز مکرر زدم،
اما دو صد افسوس،
نه جوابی نه صدایی نه نشانی
نشیدم و نه دیدم بر سر زینه نشستم
سگریتی دود زدم - طعنه به نمرود زدم - دود پی دود زدم -
تا که معشوقه بیاید - نظری بر من بیچاره دلداره نماید - بر سر مهر بیاید -
تا دلکش نرم شود، حرف و کلامم شنود،
ناز کند، مهر کند عشوه و افسون کند، لطف خود افزون کند.
ساعتی چند گذشت - یار نیامد - آن دل آزار جفا کیش ستمگار نیامد -
داروی این دل بیمار نیامد -
ساعتی باز گذشت و خبری زان دل و دلدار نیامد که نیامد .....
اما ناگهان:
زن همسایه !!! خدایا چه زنی - ببر صفت گرگ نما مرد فگن - شکم چون شکم فیل - تنه چون تن
خرمیل - قدش چون بیلر تیل -
سیه موی و سیه روی - چه بد خور و چه بد خوی و چه بد روی،
مرا دید نشسته - خسته و کوفته و ذله - نظر انداخت دو سه بار ز کینه،
یکی بار درون رفت و برون رفت
و برون رفت و درون رفت - ز دو سه بار فزون رفت.
بیک بار - یکی کاسه از آب چتل بر سر من ریخت
و سرم چبغ زد و گفت:
که ای مردک آواره و بیکاره و میخواره و بی موتر و بی پول وقواره
چه بلایی - از کجایی - تو چه بیشرم و حیایی
از خدا شرم نداری که تو هر روز سر کوی من آیی -
و بمن جلوه نمایی؟ تو مگر عاشق مایی؟

تو کجا و من کجا - نیست به زیبایی
من در همه دنیا - من فریبا و دل آرا و عزیز همه دلها -

تو کی باشی و چه باشی و چه هستی و کی هستی
که بمن یار شوی - یار وفادار شوی
بهر مهتاب رخم یا که خریدار شوی.
زود ازین فکر حذر کن -
و ازین کوچه سفر کن -
و زخود دفع خطر کن
که اگر باز ترا دیدم و حرف تو شنیدم -
گله از خویش کنی - باز نگویی که نکردی و
نگفتی!!

با لباس های تر و کثیف در حال فرار
از خودم هم شرمسار،
گفته شاعری بیادم آمد که فرموده :
خوشا در عاشقی ناکام گشتن -
پریشان خاطر و سرسام گشتن
اما من گفتم نه:

خوشا یاری که همسایه ندارد و گر همسایه دارد
اینچنین همسایه بد روی اشتر خوی، جنگل موی، پشقل بوی.....
ناکاره.... ندارد.

۱۳ نومبر ۲۰۱۲